

*a.2. Et medlem af Europa-Parlamentet vælges til medlem af Folketinget*

1. Som ovenfor nævnt kan en person, der er valgbar til Folketinget, vælges til medlem af dette uanset medlemskab af Europa-Parlamentet. Folketinget foretager ikke i forbindelse med godkendelsen af sine medlemmers valg, jf. grundlovens § 33, nogen prøvelse af, hvorvidt vedkommende fortsat kan forblive medlem af Europa-Parlamentet.

2. I Europa-Parlamentsvalglovens § 41 er fastsat, at i tilfælde af, at der i funktionsperioden rejses tvivl om gyldigheden af valget af en repræsentant eller om, hvorvidt en repræsentant har mistet sin valgbarhed, træffer Folketinget endelig afgørelse herom. Reglerne om gyldigheden af valget af en repræsentant findes i Europa-Parlamentsvalglovens § 5, stk. 2. Reglerne om en repræsentants valgbarhed findes i Europa-Parlamentsvalglovens § 6, jf. beskrivelsen af disse regler under a.1., punkt 2.

Hverken efter de gældende regler i Europa-Parlamentsvalgloven eller efter de foreslåede bestemmelser i dette lovforslag træffer Folketinget afgørelse om, hvorvidt et medlem af Europa-Parlamentet, der i funktionsperioden måtte overtage et hverv, som er uforeneligt med hvervet som medlem af Europa-Parlamentet, jf. gældende lovs § 42, stk. 1, og § 42, stk. 1, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 9, som følge heraf har mistet sit mandat som medlem af Europa-Parlamentet.

3. Efter artikel 12, stk. 1, i akten af 1976, som ændret ved ændringsakten af 2002, bliver et mandat i Europa-Parlamentet ledigt, når et Europa-Parlamentsmedlems mandat udløber som følge af, at medlemmet fratræder, afgår ved døden eller fortaber sit mandat.

I artikel 12, stk. 3, i akten af 1976, som ændret ved ændringsakten af 2002, er fastsat, at når det efter en medlemsstats lovgivning udtrykkeligt fastsættes, at et medlem af Europa-Parlamentet fortaber sit mandat, udløber medlemmets mandat i overensstemmelse med denne lovgivnings bestemmelser. De kompetente nationale myndigheder underretter Europa-Parlamentet herom.

I artikel 12, stk. 4, i akten af 1976, som ændret ved ændringsakten af 2002, er fastsat, at når et mandat bliver ledigt som følge af fratræden eller dødsfald, underretter Europa-Parlamentets for-

mand omgående den pågældende medlemsstats kompetente myndigheder herom.

Hverken artikel 12 eller andre bestemmelser i akten af 1976, som ændret ved ændringsakten af 2002, indeholder regler om proceduren for underretning i tilfælde, hvor et mandat bliver ledigt som følge af, at et medlem har overtaget et hverv, der er uforeneligt med medlemskab af Europa-Parlamentet. Artikel 12, stk. 2, 2. pkt. i akten af 1976 indeholdt derimod en regel om, at "I alle øvrige tilfælde, konstaterer Europa-Parlamentet, at et mandat er blevet ledigt, og underretter medlemsstaten herom." Ud fra sammenhængen med de øvrige regler i artikel 12 i akten af 1976 må "alle øvrige tilfælde" forstås alle andre tilfælde end tilfælde, hvor mandatet er blevet ledigt som følge af en medlemsstats nationale bestemmelser.

4. I artikel 8, stk. 4, 1. pkt., i Europa-Parlamentets forretningsorden, 15. udgave, 20. oktober 2003, er fastsat, at uforenelighed som følge af national lovgivning meddeles Parlamentet, som tager meddelelsen til efterretning.

I artikel 8, stk. 4, 2. pkt., er fastsat, at såfremt medlemsstaternes eller Unionens kompetente myndigheder eller det pågældende medlem giver formanden meddelelse om udnævnelse til hverv, der er uforenelige med hvervet som medlem af Europa-Parlamentet, underretter formanden Europa-Parlamentet, som konstaterer, at mandatet er blevet ledigt.

Tidspunktet for, hvornår et mandat skal anses for ophørt og ledigt, er nærmere reguleret i artikel 8, stk. 6 og 7, der lyder således:

»6. Mandatet anses for ophørt og ledigt fra følgende tidspunkter:

- ved nedlæggelse af mandat: fra datoen for Parlamentets konstatering af, at mandatet er blevet ledigt, i overensstemmelse med protokollen om mandatnedlæggelsen
- ved udnævnelse til hverv, som er uforenelige med mandatet som medlem af Europa-Parlamentet enten i henhold til den nationale valglov eller i henhold til artikel 6 i akten af 20. september 1976: fra det tidspunkt, der angives af medlemsstaternes eller Unionens kompetente myndigheder eller det pågældende medlem.

7. Når Parlamentet har konstateret, at et mandat er blevet ledigt, underretter det vedkommende medlemsstat herom.«